

[Niels Helveg Petersen]

samarbejde mellem partier, men jeg vil gerne føje til, at så er det også nødvendigt, at der kommer udspil, som griber fat om de egentlige problemer, så de ikke drukner i en regerings indre uenighed.

Så har jeg nogle enkelte bemærkninger til hr. Steen Folke. For det første forstår jeg nu efter hr. Waldorffs indlæg om rådssozialismen, at VS-rådsgruppen nu endeligt har sejret, og det var da en interessant ting at få ud af debatten.

Må jeg derefter sige til hr. Steen Folke, at han anerkender ikke mine advarsler imod den accelererende gruppeegoisme. Men når nu udgangspunktet for vores overvejelser er, at væksten i vores økonomi er lav og formentlig vil forblive sådan, hvordan skal så resultatet af produktionen fordeles? Hvordan vil hr. Steen Folke klare dette problem uden samtidig at søge at begrænse gruppeegoismen? Det synes jeg ikke er fremgået af hr. Steen Folkes indlæg her i dag og især da ikke, når han føjer til, at den socialisme, han gerne ser, er en socialisme, hvor fagbevægelsen har en fri forhandlingsret. Vi ser sådan på det, at hverken marxismen eller kapitalismen er brugbare modeller for samfund med en lav vækst. Vi finder ikke, at der er meget næring at hente i nogen af de tanke-systemer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Niels Helveg Petersen højner bestemt ikke debattens niveau, når han i den grad indlader sig på at forvrænge det, der rent faktisk er blevet sagt fra fremskridtspartiets side. Det kan ikke nytte noget at sige, stille over for et indlæg, som i spidsen satte, at fremskridtspartiet først og sidst og hele tiden arbejder for de gamle, de svage, de syge, invaliderne, spastikerne osv.: det er jo bare sådan en slags vulgærkapitalisme. Eller over for fremskridtsideologien at sige: det er bare sådan noget, der er fundet i historiens brok-kasse. Nej, hr. Niels Helveg Petersen, når vi skal sætte tingene på plads, er forholdet det, at i 1770erne opstår liberalismen til at løse tidens problemer, som de kommer inde i det 19. århundrede. I 1870erne opstår socialismen til at klare problemerne, som de er på det tidspunkt, og den har haft stor betydning i de derefter følgende 50-60-80 år. Og i 1970erne kommer fremskridtsideologien, som

ikke er hentet i nogen som helst historisk brok-kasse, men som er egnet til i sit sammenhængende helhedsverdensbillede at løse det 21. århundredes problemer. Der har vi sammenhæng.

Og på samme forkerte måde citerer i øvrigt hr. Niels Helveg Petersen, når han taler om vores u-landsbistand. Han glemte helt at sige, at det, jeg talte om, og det, jeg påpegede ulemperne ved, var statslig u-landsbistand, bistand finansieret og kørt over offentlige institutioner. Det er dér, ulemperne er.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har kun den korte bemærkning til hr. Glistrup, at det mest triste ved hans indlæg her er, at det virkelig lykkes hr. Glistrup at fremføre det på en sådan måde, at man skulle tro, han selv troede, at den redegørelse, han gav for fremskridtsideologien, havde nogen som helst historisk værdi. Det har den selvfølgelig ikke. Alle de elementer, fremskridtspartiet bygger på, er gamle vragstumper.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg tror ikke, hr. Niels Helveg Petersen har sat sig ind i alle de elementer, som fremskridtspartiet bygger på, men jeg tror nok, at historiens dom vil sige, at det var mig, der fremhævede de rigtige ting om, hvad der er den nydannelse og nyskabelse, som er kommet her fra Danmark i dette århundrede.

Ib Christensen (DR):

Jeg skal tillade mig at overlade historiens dom til historikerne og til domstolene og så fortsætte talerrækken med et par bemærkninger til statsministeren, fordi statsministeren sagde, at socialdemokratiet meget gerne havde set, at man havde kunnet gøre mere ved problemerne omkring jordprisstigningerne, kommunernes jordopkøb og rentefradragsretten. Jeg går ud fra, at statsministeren med det sidste mener rentefradragsretten for privat gæld eller rentefradragsretten for gæld i egen bolig, men det er vel også dækkende for den problematik, som ejerboligsubsidieringen er. Her ved vi, at det har været svært eller umuligt at sondre mellem renter af gæld til erhvervsmæssig brug og til privat brug,